

шапката, какъ я удари въ земята, какъ замахна пръвъ да удари момчето.

Дѣлчо остана самъ на двора. Той грабна шапката си И побѣгна. Ще бѣга на село чакъ!

(Продължава въ втора книжка)

Александъръ Спасовъ

ВЪ ЛѢТОВИЩЕТО

Далеко въ недрата прохладни
на дивния роденъ балканъ
почивниятъ домъ се бѣлѣе
отъ лѣтното слънце огрѣнъ.

Задъ него тъмнѣе гората,
поточе планинско шурти
и носи се вредъ аромата
на горскитъ билки, треви.

И тука, подъ свода небесни,
всрѣдъ китнитъ свежи гори
прѣкарахме лѣтото въ пѣсни,
въ разходки и волни игри.

Съ кошници брахме малини
узрѣли и сладки катъ медъ
и ягоди, дрѣнки, кжпини
и лешници млѣчни безчетъ.

Потуленъ въ недрата планински
почивниятъ домъ се бѣлѣй.
Какъ сладко се въ него почива,
какъ славно се дружно живѣй!

Георги Костакевъ